

Peterhof. 24. Ιουλίου 1901.

Αγαπώμεν μου χαρισάμην -

Ἐάντεν τὸ γράμμα σου τῆς 13^{ης}
Ιουλίου - εἶναι σοφὸν ἀγαθὸν
ὅσα μοῦ γράψης - Ἐννομενός
ἀόλητα ἐκδοχάσθης ὅτε ἐγὼ ἔχω
τὴν ἐξουσίαν νὰ πᾶν ὅτε θέλω,
καὶ νὰ ἀποδίδω τοῦ κατὰ τὸ
ὅσοιαν ἐσθαρῶν διὰ τῆς φήμης
μου - καὶ νὰ ἐννομενός ὅταν
αἱ δυνάμεις ἐκδοχάσθης τῶν φήμης
μου. διὰ ἰκανοποιεῖσθαι, ἐγὼ
ὅς φαίνεται, εἶμαι ὁ αὐτός

Παρακαλῶ, ὅτε μετὰ γυναικός σου
βρίσκῃς σύμφορον, ὅτι αὐτὴ συμ-
μαρτυρεῖται σοὶ ἐν τῇ ἐκείνουσιν,
ἐν τῇ αὐτῇ ἀλλοτρίᾳ δόξῃ ἐξέρχεται.
Ἀλλὰ ποῦναι σου πλάι, λαοῦ.
καὶ μεν. Τὴν ἐκείνουσιν
σοὶ ἀξίαν εἶναι τὴν ἀναγνωρίσας;
μεν, καὶ αὐτὴ σοὶ ἀποδοῖ
τὴν ξάνων. Παρακαλῶν -
Αὐτὴ δὲ σὺν τῇ ἐκείνουσιν
τὴν ἐκείνουσιν τὴν ἀλλοτρίᾳ δόξῃ
καὶ τὴν ἀλλοτρίᾳ σου, εἰς ἔχει
καὶ τὴν - Εἰς ἡμᾶς ὅμως τὴν
γυναικὶ σου δὲ δύναται - ποῦναι
τὴν ἀποδοῖ εἰς τὴν χαρὰν.

Ο. Μολαβνεφφ. σοῦ ἁγίου
Κωνσταντίνου κατὰ πύρα τῶ
Χρῖστα -

Χαριστοπραΐς εἰς τοὺς Πατέ-
ρας, καὶ τοὺς Μαρτύρους -

Ὡς ἀποστόλους

Δ. Μωσῆς

Ἐδοξα τοῦ γράμματός σου
εἰς τὴν βασιλίαν, καὶ
εἰς εὐχαρίστησιν -